

РЕШЕНИЕ

№ 921

гр. **, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Величка Н. Оркова
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20231210100580 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова, подадена от *** ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. **, 1309, район ** представлявано от ** В. ** Главен изпълнителен директор и ** Изпълнителен директор, чрез адвокат Л. Р., със съдебен адрес гр. **, 1000, ул. ** срещу **, ООД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр. ** представлявано от **- управители заедно и поотделно.

С исковата молба се иска от съда ДА БЪДЕ ОСЪДЕН ответника **, ООД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр. ** представлявано от **- управители заедно и поотделно ДА ЗАПЛАТИ на *** ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. **, 1309, район ** представлявано от ** В. ** Главен изпълнителен директор и ** Изпълнителен директор, чрез адвокат Л. Р., със съдебен адрес гр. **, 1000, ул. ** следните суми: 14 784, 00 лв.- включваща стойността на ДИ 1200175579 от 08.12.2021 към фактура 1300017820 в размер на 7 351,20 и остатък за плащане по фактура 1300018128 от 10.12.2021г. в размер на 7432,80 лв., частично от 187 485.83 лв.- представляваща остатък от лицензионна цена за предоставено неизключително право на разпространение на програми за периода октомври 2021 - януари 2023 по Договор за разпространение на телевизионни програми ** в пакет ** от 11.12.2019г, ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане за задължението; сумата от 1932,63 лв.- мораторна лихва върху главницата от 14 784 лв. за периода 09.12.2021-23.03.2023 година.

Претендират се и сторените в исковото производство разноски.

Твърди се в исковата молба, че ** ООД е сключило с *** ЕАД Договор за разпространение на телевизионни програми ** в пакет ** от 11.12.2019г.

Твърди се, че за предоставеното неизключително право на разпространение на програмите лицензополучателят дължал на лицензодателя месечна лицензионна цена, която варира според броя абонати, използващи програмите.

Твърди се, че с писмо изх. № 3360/09.09.2021г. *** ЕАД е уведомило ** ООД, че считано от 09.10.2021г. на основание т. 5.2. от приложимите ОУ операторът променя едностранно месечната цена за абонат от 4.24 лв. без ДДС на 5.25 лв. без ДДС. Посочено е в писмото, че промяната на таксата е в резултат на съществена промяна на ключови параметри, които влияят върху цената на съдържанието, включено в програмите.

Сочи се, че е последвала кореспонденция между страните, в която ответното дружество, заявявало, че не приема направеното повишаване на лицензионната цена и заплаща частично издаваните месечни фактури по цените преди октомври 2021 г.

Твърди се, че по договора са били издадени и частично дължими следните фактури: ДИ № 1200175579 от дата 08.12.2021 година; фактура № 1300018128 от 10.12.2021 година; фактура № 1300018362 от 10.01.2022 година; фактура 1300018625 от 09.02.2022 г.; фактура 1300019076 от 30.03.2022 г.; фактура 1300019173 от 12.04.2022 г.; фактура 1300019401 от 09.05.2022 г.; фактура 1300019679 от 10.06.2022 г.; фактура ***** от 04.07.2022 г.; фактура 1300020253 от 15.08.2022 г.; фактура 1300020456 от 05.09.2022 г.; фактура 1300020858 от 13.10.2022 г.; фактура 1300021328 от 25.11.2022 г.; фактура 1300021669 от 20.12.2022 г.; фактура 1300021943 от 19.01.2023 г.

Твърди се, че общата дължима сума по счетоводни документи, издадени по договора, възлиза в размер на 187 485.83 лв, представляваща остатък от лицензионна цена за предоставено неизключително право на разпространение на програми за периода октомври 2021- януари 2023 по Договор за разпространение на телевизионни програми ** в пакет ** от 11.12.2019г

Твърди се, че от общо дължимата сума 187485.82 лв. предявяват частично сумата от 14 784.00 лв., включваща стойността на ДИ 1200175579 от 08.12.2021 г към фактура 1300017820 в размер на 7 351,20 лв. и остатък за плащане по фактура 1300018128 от 10.12.2021г в размер на 7432,80 лв.

Сочи се, че на основание чл. 86, ал. от ЗЗД ответникът дължи и мораторна лихва за забава в размер на 983.57 лв. върху сумата от 7351.20 лв. по ДИ 1200175579 от 08.12.2021г за периода 09.12.2021 г - датата след падежа до 23.03.2023г и 949.06 лв. върху сумата от 7432.80 лв,- остатък по фактура 1300018128 от 10.12.2021г от 31.12.2021г- датата след падежа до 23.03.2023г., като общият размер на претендираната законна лихва е 1932,63 лв за периода 09.12.2021 г - 23.03.2023г.

С разпореждане № 1019/23.05.2023г. съдията докладчик след като е извършил служебна проверка на редовността на постъпилата искова молба и допустимостта на предявените с нея искове в съответствие с изискванията на чл.129, ал.1 и чл.130 от ГПК е постановил препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея да се изпрати на ответника, като му се укаже, че в едномесечен срок от получаването на исковата молба следва да подаде писмен отговор.

Съобщението е връчено на ответника по месторабота на 08.06.2023г. Видно от данните по делото в законоустановения едномесечен срок е постъпил писмен отговор, с който се оспорва предявения иск по основание и размер и се иска да бъдат отхвърлени. Претендират се и сторените в производството разноски.

Твърди се, че ищецът претендира на несъществуващо фактическо и правно основание ответникът да му заплати сумата от 14 784.00 лв., частично предявен иск от 187 485.83 лв., като за целта съставил счетоводни документи /дебитно известие за м. октомври 2021 г. и фактура за м. ноември 2021 г./, отразяващи неверни счетоводни данни и несъответстващи записвания за задължения на ответника по Договор от 11.12.2019 г., каквито не съществували. Соци се, че ** се позовава на издадени от него Общи условия /ОУ/, с каквито ответникът не е бил запознат преди и при сключването на Договора, нито е подписвал такива като приложение към него. Излага се, че изпращаните до него уведомления за едностранно увеличаване на месечната лицензионна цена на база изменение на ОУ са били своевременно писмено отхвърляни. В Приложение №1 към договора конкретно било посочена каква е дължимата се сума за всеки месец на база два компонента, които се умножават: твърда цифра 4.24 лева за абонат X минимално гарантирана бройка на абонатите, като за втория компонент е предвидена ескалация /нарастване/, също конкретно посочена цифра за всеки месец. Твърди се, че всички издадени от ищеца счетоводни документи за процесния период и до изтичане на договора са завишени суми, които не кореспондират с фиксираните в Приложение №1. Соци се, че по този начин била

фабрикувана несъществуваща в действителност разлика между договореното плащане за м. октомври и ноември 2021 г. в размер на 14 784.00 лева, както и общо до изтичане на договора 187 485.83 лв. Излага се, че видно обаче от стр. 2 на Приложение № 1 дължимите се суми за м. октомври и ноември 2021 г. са съответно 25 974.24 лв. и 26 262.56 лв. без ДДС, които са заплатени от ответника, което обстоятелство се установявало от Банково авизо от 17.12.2021 г. за 31 169.09 лв. /плащане за м. октомври 2021 г./ и Банково авизо от 26.01.2022 г. за 31 515.07 лв. /плащане с ДДС за м. ноември 2021 г./. Твърди се, че са заплатени и всички фиксирани месечни задължения до изтичане на договора, предвид и останалите приложени към настоящия Отговор банкови авиза.

Не се оспорва, че на 11.12.2019 г. КСЗ е сключило договор с ** за разпространение на пакет програми ** в кабелната си мрежа при условията, посочени в него, в т. ч. конкретно посочена дължима се лицензионна цена за всеки отделен месец от договора.

Оспорва се, че договорът е бил сключен при ОУ, в частност и по отношение на цената.

Оспорват се приложените към ИМ на ищеца ОУ, като се твърди, че такива не са били известни на ответника при сключването на процесния договор и не се е запознавал с тях, нито са му били предоставени към тази дата или след това, нито са били прилагани към договора. Твърди се, че КСЗ не е подписвал екземпляр от тези или други ОУ. Единствено наличието на подписани от ответника ОУ могат да свидетелстват, че такива са му били известни и той се е запознал с тях и е бил съгласен да бъдат прилагани в отношенията между страните, стига да не противоречат на договорни клаузи.

Макар и да не се оспорва, че между страните е разменена приложената към ИМ кореспонденция, от която е видно, че ищецът на следващ етап прави опити неоснователно и едностранно да увеличи цената на месечните плащания по договора /чрез компонента „лева на абонат“, се оспорва Писмо към ИМ с изх. № на ** 3360 от 09.09.2021 г., като се твърди, че същото произтича от неоправомощено лице, което: не представлява ** и не е посочено като такова за връзка в процесния договор. Сочи се, че същите аргументи са относими и за всички приложени към ИМ писма от **.

Възразява се срещу опитите за фабрикуване на несъществуващи негови задължения чрез въвеждане в отношенията между страните на необвързващи го ОУ и продължава да заплаща по фиксираната в договора цена, въпреки издаваните му за м. ноември 2021 г. и насетне фактури за по-високи суми, отколкото са действително дължимите се.

Оспорват се всички приложени към ИМ счетоводни документи, като се сочи, че същите са издадени от ищеца в нарушение на договора и закона и не отразяват действително дължимите се /и своевременно изцяло заплащани/ от ответното дружество месечни суми. Твърди се, че е крайно некоректно непредоставянето към ИМ на Фактура № 1300017820/15.11.21 г., във връзка с която е издадено процесното Дебитно известие № 1200175579 от 08.12.2021 г. /ДИ/, и се твърди, че това е направено от ищеца с цел да не се забележи от съда, че фактурата съответства на сумата по процесния договор и е своевременно заплатена изцяло с ДДС /приложено към настоящия договор Банково авизо от 17.12.2021 г./, докато ДИ, не съответства на договорното задължение и е съставено на 08.12.2021 г., близо месец по-късно от датата на фактурата. Сочи се, че съпоставянето на цитираните дати ясно показва, че ищецът се е съгласил плащането на м. октомври 2021 г. да стане по издадената фактура, което означавало, че приема да се прилага договорът, такъв какъвто е, а не ОУ. Сочи се, че месец след издаване на фактурата за м. октомври 2021 г. ищецът в разрез с приложимото право и разпоредбите на договора „преосмислял“ позицията си и издал процесното ДИ, за което се твърди, че няма никакво фактическо и правно основание.

Ответникът представя Фактура № 1300017820/15.11.21 г., във връзка с която е издадено оспореното ДИ № 1200175579 от 08.12.2021 г., както и Банковото авизо от 17.12.2021 г., като се сочи че същите потвърждават, че сумата по фактурата е заплатена изцяло по сметката на ищеца. Представя и останалите Банкови авиза, с които се сочи, че доказват плащане изцяло и в срок по банковата сметка на ищеца на всички договорни задължения на

ответника по Приложение № 1, вкл. и за последния м. декември 2022 г.

Оспорва се, че за последния по договора м. декември 2022 г. изобщо липсвало каквото и да било плащане от ответника, което обстоятелство се установява от приложеното Банково авизо от 06.02.2023 г., от което се твърди, че е видно, че задължението е заплатено изцяло с ДДС.

Твърди се, че ответникът е изпълнил изцяло и в срок всичките си задължения по процесния договор, тъй както са били осочени в него, вкл. и финансовите такива. Твърди се, че процесното ДИ за задължение за м. октомври 2021 г. и Фактура на несъответстваща завишена стойност за м. ноември 2021 г. са оспорени, наред с останалите счетоводни документи към ИМ, тъй като са неправилно издадени за суми, несъответстващи на действително дължимите се по процесния договор, вкл. и за процесния по настоящето дело двумесечен период.

Твърди се, че сумата по ДИ № 1200175579/08.12.21 изобщо не се дължи, тъй като изцяло и в срок е заплатена дължимата се с ДДС сума по неприложената към ИМ от ищеца Фактура № 1300017820/15.11.2021 г. /приложена към настоящия отговор/ за същия едномесечен период - м. октомври 2021 г., съответстваща на реалното задължение по договора

Твърди се, че сумата по Фактура № 1300018128/10.12.2021 г. е неправилно издадена и не съответства на действително дължимата се по договора за м. ноември 2021 г. сума, като последната е изцяло платена в срок с ДДС, видно от Банково авизо от 26.01.2022 г.

Твърди се, че ответникът своевременно е заплатил сумите за процесния двумесечен период, както и за целия му срок, тъй както са посочени в договора, като незабавно е отхвърлял опитите на ищеца /макар и чрез неоправомощено лице/ да въведе ОУ в отношенията между страните, вкл. да изменя цената, а така също своевременно е оспорвал и връщал издадените му за по-големи от договорените суми счетоводни документи по предвидения в счетоводните правила ред /приложени ежемесечни писма от моя доверител с обратни разписки за получаване от ищеца/. Твърди се, че ответникът няма задължения по процесния договор, нито за главници, нито за лихви към датата на завеждане на ИМ, вкл. и за периода м. октомври - м. ноември 2021 г., за който са издадени двата процесни документа /ДИ и фактура/, явяващ се процесен по настоящето дело.

От правна страна се сочи, че когато някоя от страните включва в предложението си за сключване на договор общи условия, те стават част от договора само ако насрещната страна писмено е потвърдила, че ги е приела, т.е. се е съгласила да се прилагат - чл. 16, ал. 1 ЗЗД. ОУ имат конкретно съдържание, поради което се сочи, че няма как страната да се съгласява с някакви абстрактни и неконкретизирани ОУ „по принцип“. Излага се, че в практиката е прието ОУ да се прилагат по договора като разпечатан текст й всяка страница да се приподписва от приемащата ги страна. Когато ОУ са качени в интернет се практикува в договора да се посочва техният електронен адрес, датата на публикуването им и изрична декларация, че приемащата ги страна е запозната с тях и именно тези конкретни ОУ ще се прилагат в търговските отношения.

Твърди се, че всичко това липсва в процесния договор, поради което не може да се приеме, че ответникът е приел и се е съгласил с някакви конкретни ОУ. Наистина, в текста на процесния договор се споменават мимоходом ОУ без никаква конкретика, като се сочи, че става въпрос за паразитен израз, на който никой не е обърнал внимание. Сключването на договора е станало дистанционно чрез размяна на взаимно разписани екземпляри по куриер. А че в договора има сгрешени паразитни изрази е видно още от стр. 1, където като териториален обхват на разпространението на програмите се сочи по т. 3.1 гр. Варна, където ответникът никога не е развивал дейност /сочи се, че той развива дейност на територията само на **ска и Кюстендилска области/, а най-близкият му абонат се намира на около 500 километра от морската столица. Изтъква се този аргумент само за пълнота, защото дори ОУ да са били изготвени от ищеца, сочи се, че същите са останали неизвестни като факт и конкретно съдържание за ответника. Самото съдържание на процесния договор се посочва, че навежда на същия извод - от раздел 4 на процесния договор на стр. 2 „Размер и начин на

плащане на лицензионната цена“, никъде там не се посочва като допустим и приет от страните метод за изменение на същата чрез ОУ. Излага се, че видно от Приложение №1 към процесния договор месечната цена в лева на абонат е фиксираната 4.24 лева, а минимално гарантираният брой абонати съответно помесечно ескалира, като по този начин се получава и увеличение на абсолютната месечна сума /също фиксирана/, за която трябва ищецът да издаде фактура. Предвиденото в договора задължение за доплащане над фиксираните месечни суми възниква само ако в отчета си ответникът е декларирал по-голям брой абонати от минимално гарантирания за съответния месец, но не и на някакво друго основание. Твърди се, че надхвърляне на минимално гарантирания брой абонати никога не е имало /поради слаб интерес ответникът е работил на абсолютна загуба по този договор/, съответно не е било отразявано в попълваните отчетни форми, нито ищецът твърди такова в ИМ. Сочи се, че съдът следва да изтълкува по съответен начин и конклюдентното поведение на ищеца в контекста на чл. 4.5 от процесния договор, по силата на които е могъл да го прекрати и да претендира същите суми по съдебен ред без да предоставя услугата, но не го е направил и е предпочел да го изпълни. Твърди се, че достъпът на ответника до услугата никога не е бил преустановяван, вкл. и за периода, процесен по настоящето дело, въпреки претендираното от ищеца непълно плащане на издаваните от него фактури на завишени цени. Това му поведение ясно насочва, че размерът на заплащаните от ответника суми го е удовлетворявал.

Абстрахирайки се от факта, че ответникът не е подписвал /приемал/ ОУ, вкл. конкретно приложените от ищеца към ИМ, последните са неприложими по отношение на цените, тъй като в процесния договор изрично е посочена дължимата се месечна цена за всеки един месец от срока му. Изхождайки от основния принцип на облигационното право, че не може с ОУ да се изменят и то едностранно клаузи, които изрично са уредени в самия търговски договор /при противоречие се прилага договореното/, се иска от съда на това основание предявените искове да бъдат изцяло отхвърлени. Посочва се, че ал.2 на чл. 16 от ЗЗД гласи: При несъответствие между вписани уговорки и уговорки в общите условия имат сила първите, макар и вторите да не са заличени. В същата насока е и чл. 298 ал.3 от ТЗ: При несъответствие между уговореното от страните и общите условия има сила уговореното. ОУ /дори и ако бяха приети от ответника/ биха имали приложение единствено ако дадена клауза не е изрично уредена с договора, а казусът не е такъв. Още повече, когато става въпрос за основната клауза - цената. Чл. 16, ал. 3 ЗЗД предвиждал, че изменяването или заменяването на общите условия има сила за насрещната страна по заварен договор само ако ѝ е било съобщено и ако тя не е заявила в дадения ѝ писмено достатъчен срок, че го отхвърля. Твърди се, че ищецът /макар и чрез неоправомощено лице/ е изпращал нарочни уведомления за измененията на неприетите от ответника ОУ, вкл. за цената, като тези опити за изменения са били своевременно категорично отхвърляни от ответника /приложена към ИМ кореспонденция/, вкл. чрез ежемесечни писма с обратни разписки /приложени към настоящия отговор/ за оспорване на всяка една от фактурите. Освен всичко друго се твърди, че кореспонденцията от името на ** не е подписвана от представителите на ищеца по закон, нито от **, който единствен е посочен като лице за контакт на стр. 3 от процесния договор. Т. е. сочи се, че тя и формално не може да доведе до претендираните от ищеца правни последици, поради което се иска от съда да приеме, че не са налице доказателства по делото, че изпращаните до ответника писма са отразявали и то действителната воля на ищеца. Тези писма не са породили правни последици в отношенията между страните. Макар ОУ изначално да не са били част от облигационното правоотношение, въпреки това и с цел яснота и правна сигурност, ответникът надлежно е отхвърлял всеки един опит на ищеца да се позовава на изменение на ОУ и е оспорвал всяка от издаваните му фактури.

Сочи се, че ищецът некоректно твърди в ИМ, че след като отказал да приеме опитите му едностранно да увеличи цените в разрез с разпоредбите на договора, ответникът е продължил да заплаща дължимите се суми по цени от преди октомври 2021 г., като се сочи, че истината е по-различна. Ответникът наистина е продължил да заплаща дължимите се суми и то изцяло и в срок, но не по „стари“ цени, както инсинуира ищецът, а по цените изрично посочени за всеки отделен месец в процесния договор - т. е. по действителните

/договорените/ цени.

Твърди се, че ответникът не е подписвал и не е приемал конкретни ОУ, като в същото време категорично и своевременно е отхвърлял опитите на ищеца за увеличение на месечната лицензионна цена, в процесния договор липсва клауза цените да могат да се изменят едностранно от ищеца чрез изменение на ОУ. В противен случай това щеше да бъде отразено с изричен текст в раздел 4. Напротив, разпоредбата на чл. 8.5 от процесния договор изрично прогласява /възпроизвеждайки законовия принцип/, че при противоречие между договора и ОУ се прилагат разпоредбите на договора.

Твърди се, че в продължение на месеци през 2020 г. ищецът е излъчвал по програмите в пакета ** само записи от стари спортни събития, което е свело интереса на абонатите практически до нула. Твърди се, че ответникът е бил на тежка загуба /изразяваща се още през първата година в десетки хиляди левове/ от процесния договор, поради което е поискал предоговаряне на условията по него /приложена Покана от КСЗ изх. № 120 от 04.11.2020 г./, предвид обстоятелството, че реалният брой на абонатите никога не е надхвърли 25% от минимално гарантирания. ** се е съгласил с доводите на КСЗ за стопанска непоносимост по чл. 307 от ТЗ /приложено Писмо на ** с изх. № 4099 от 13.11.2020 г./ и дори изявява съгласие за провеждане на търговски преговори, на каквито обаче така и не се явява, въпреки конкретно оправената му покана. Вместо това се сочи, че на два пъти е правило опити драстично да увеличи месечната лицензионна цена. Твърди се, че ответникът е имал възможност да прекрати договора при условията на стопанска непоносимост по чл. 307 от ТЗ, но не го е направил, надявайки се на коректно отношение от **.

В заключение се сочи, че ищецът претендира процесните суми в нарушение на изрични договорни текстове, деловата етика, както и на цялото относимо право във връзка с ОУ. Твърди се, че са налице три самостоятелни основания за отхвърляне на предявените искове: 1. Липса на писмено потвърждение от страна на доверителя ми за приети от него конкретни ОУ, поради което приложените от ищеца към ИМ никога не са ставали част от правоотношението; Наличието на фиксирани в договора месечни лицензионни цени на услугата изключва приложението на ОУ по отношение на тях, дори конкретни ОУ да имаше подписани /приети/ от ответника и дори той да бе надлежно уведомен за измененията; Претендираните от ищеца изменения на ОУ са били незабавно отхвърляни от ответника, както в отговор на писмата от ** /подписвани от неоправомощено лице/, така и с изрично оспорване на всяка една от издаваните фактури.

С определение № 1151/18.07.2023г., съдът е насрочил открито съдебно заседание по делото, като се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация и други способности за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовани, не се явява законен представител, депозирана е молба от процесуалния представител – адвокат Л. Р., която поддържа депозираната молба. Оспорва възраженията на ответника депозирани в отговора на исковата молба. В депозирана молба е изразено становище по същество на делото, като се претендират и сторените по делото разноски, с инкорпориран списък по чл. 80 от ГПК, сторено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ответника.

В съдебно заседание ответното дружество, редовно призовано, не се явява законен представител, представлява се от упълномощен процесуален представител – адвокат В., който поддържа отговора на исковата молба. По същество на делото се иска отхвърляне на предявения иск, като неоснователен и недоказан. Претендират се и сторените по делото разноски, за които е представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им. Депозирана е и писмена защита, в която се изразява становище по същество на делото.

**ски районен съд, преценявайки събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на чл. 12 и чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Видно от приложения по делото Договор за разпространение на телевизионни програми

„** 1“, „** 2“, „** 3“, „** 4“ в пакет „** Plus“, сключен на 11.12.2019 г. между „А 1 **“ ЕАД-Лицензодател и „Кабел Сат-Запад“ ООД- Лицензополучател, е, че същия е сключен за срок от 01.01.2020 г. до 31.12.2022 г., съгласно чл. 2.1. от Договора. Съгласно чл. 1.1 от Договора, лизингодателят е предоставил на Лицензополучателя при условията, уговорени в този договор (Договор/ът) и съгласно Общите условия към Договора за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, „** 3“ и "MAX Sport 4", предлагани в пакет „** Plus". (Общите условия) неизключителното право за разпространение за срока, посочен в т. 2, на териториите, посочени в т.3. 1. територията на гр.Варна, линейно и нелинейно, чрез техническия способ, посочен в т. 5 от Договора, на следните телевизионни програми, включени в пакет „** Plus“: "MAX Sport 1" със специализиран спортен профил на програмата, регистрирана от Съвета за електронни медии за разпространение чрез кабел и сателит, в HD и SD формат;"MAX Sport 2" със специализиран спортен профил на програмата, регистрирана от Съвета за електронни медии за разпространение чрез кабел и сателит, в HD и SD формат;"MAX Sport 3" със специализиран спортен профил на програмата, регистрирана от Съвета за електронни медии за разпространение чрез кабел и сателит, в HD и SD формат;"MAX Sport 4" със специализиран спортен профил на програмата, регистрирана от Съвета за електронни медии за разпространение чрез кабел и сателит, в HD и SD формат; общо наричани за целите на този договор „Програмите“ или „Услугата“.

Територията за неизключителното право за разпространение на Програмите предоставено на Лицензополучателя е регламентирано в т. 3.1. от Договора, съгласно което същото е валидно за Територията на **

Съгласно чл. 4.1, за предоставеното неизключително право за разпространение на Програмите Лицензополучателят дължи на Лицензодателя Месечна лицензионна цена, включваща Минимално гарантирана месечна лицензионна цена за Минимално гарантиран брой абонати и сума за действителен брой абонати, надвишаващи Минимално гарантирания брой абонати. Размерът на Минимално гарантирана месечна лицензионна цена е посочен в Приложение № 1, представляващо неразделна част от настоящия Договор, а съгласно 4.1.1., Лицензополучателят се задължава ежемесечно, в срок до 5-тия работен ден на месеца, следващ месеца на разпространение на Програмите, да предоставя на Лицензодателя Отчет за предходния месец. Лицензодателят издава фактура за дължимата сума в срок до 15-то число на месеца. Издадената фактура включва дължимата сума за Минимално гарантираната месечната лицензионна цена за предходния календарен месец и Доплащане на Месечната лицензионна цена за предходния календарен месец, като в т. 4.1, плащането по издадената фактура се извършва изцяло най-късно до 30-то число на месеца по следната банкова сметка: Банка: **; ** Съгласно чл. 4.3 Размерът на сумата за Доплащане на Месечната лицензионна цена се определя на базата на информацията, предоставена от Лицензополучателя в срок до 5-тия работен ден на месеца, следващ месеца на разпространение на Програмите, а съгласно чл. 4.4. е регламентирано, че в случай на забава при заплащане на месечната лицензионна такса в срока по т. 4.2. от страна на Лицензополучателя, същият дължи на Лицензодателя неустойка за забава в размер, посочен в Общите условия, а съгласно чл. 4.5., в случай, че договорът бъде прекратен по искане или вина на Лицензополучателя преди изтичане на срока по т. 2.1., същият дължи плащане на оставащите Минимални гарантирани месечни лицензионна цени, дължими от датата на прекратяването до датата, на изтичане на срока му.

Съгласно чл. 8.4 от Договора с подписването на настоящия договор лицензополучателят приема изцяло разпоредбите на Общите условия, които са неразделна част от Договора, а съгласно чл. 8.5 при противоречие между Договора и Общите условия са валидни съответните разпоредби на Договора.

Договорът съдържа подпис на двете страни, като за ищеца е подписан от ** и Антреник Палабилян.

Видно от Приложение № 1 месечна лицензионна цена и минимален брой гарантирани абонати, е, че в същото за 2020 година, 2021 година и 2022 година по месеци е посочена

цената за един абонат, а именно 4,24 лева, минимален брой гарантирани абонати по месеци и минимално гарантираната месечна лицензионна цена отново по месеци. В същото приложение е отразено, че за избягване на съмнение за абонати, надвишаващи посочения минимален брой се дължи Доплащане на възнаграждение в размер на съответната цена на абонат на месец спрямо съответния месец и година съгласно това Приложение № 1, като това Приложение е подписано от лизингодателя и лизингополучателя.

Представено е и Приложение № 2 – технически изисквания за разпространение на пакет от телевизионни канали с наименование „**“, подписано от двете страни, както и Приложение № 3 – Маркетингов план за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, „** 3“, „** 4“ в пакет „** Plus“, в което е отразено осигурените от лизингополучателя за своя сметка активност във връзка с услугата.

Представено е и Приложение № 4 – Месечна отчетна форма за пакетите „** Plus“, както и са представени Общи условия към процесния Договор за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, „** 3“, „** 4“ в пакет „** Plus“ /изм. В сила от 21.01.2019 година/.

По делото са приети и Общи условия към договора /изм. В сила от 21.01.2019г. Съгласно чл. 5.1 от ОУ за предоставената възможност за разпространение на програмите /услугата и за предоставеното неизключително право за разпространение на програмите Лизингополучателят дължи на Лизингодателя месечна лицензионна цена, включваща минимално гарантирана сума за Минимално гарантиран брой абонати и сума за действителен брой абонати, надвишаващи Минимално гарантиания брой абонати. Размерът на Месечната лицензионна цена се посочва в Договора. Съгласно чл. 5.2 от ОУ месечната лицензионна цена, заплащана от Лизингополучателя на Лизингодателя е определена като цена на едро и е определена съгласно посоченото в Договора /“Цена на едро“/. Лизингодателя запазва правото си да променя Цената на едро с едностранно едномесечно писмено предизвестие, отправено до Лизингополучателя, при добавяне на нови канали, промяна на съществуващите канали в рамките на пакета **, при съществена промяна на ключови параметри, които влияят върху цената на съдържанието, включено в Програмите, при съществени технически промени при осигуряване на Услугата. Лицензодателят има право да променя Минимално гарантираната месечна лицензионна цена /Месечната лицензионна цена при постигане на съгласие с Лизингополучателя за това или в случай, че има признато от индустрията проучване относно пазарния дял и броя абонати на Лицензополучателя, или проведен одит по т. 6.3.

Видно от приетото по делото Писмо, изпратено от ищцовото дружество и подписано от *-старши директор направление „Маркетинг“ с изх. № 3360/09.09.2021 година до ответното дружество, със същото е уведомен ** ООД, че на основание точка 5.2. от Общите условия, считано от 09.10.2021 г., ** ** променя месечната цената на абонат от 4,24 лв. без ДДС на 5,24 лв. без ДДС по Договор за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, "MAX Sport 3" и "MAX Sport 4", предлагани в пакет „** Plus" от 11.1 2.201 9 г . Посочено е, че съгласно начина на формулиране на цените по договора, промяната ще се отрази и върху минимално гарантираната месечна лицензионна цена, която ще се увеличи съответно. В писмото е посочено, че промяната е в резултат на съществена промяна на ключови параметри, които влияят върху цената на съдържанието, включено в Програмите, като например: придобиване на правата за разпространение на Европейските първенства по волейбол CEV EuroVolley 2021 За мъже и Европейските първенства по волейбол CEV EuroVolley 2021 За жени; придобиване на правата За разпространение на UEFA Шампионска лига За следващите три години; придобиване на правата За разпространение Liga Serie A За следващите три сезона.

Установява се от писмо с изх. № 172/14.09.2021 година, изпратено от „Кабел САТ- Запад“ ООД до *** ЕАД и във връзка с постъпилото изх. № 3360/09.09.2021 година ответното дружество уведомило ищцовото дружество, че между ** ** ЕАД и Кабел Сат-Запад ООД има действащ договор с Фиксирана цена и ескалиращ минимален гарантиран брой абонати за всеки един месец от действието му. Сочи се в писмото, че към него допълнителни споразумения не са подписвани, в т. ч. и за увеличаване на цената. Действащото право

изключва изменения на особено съществени елементи на договора да се правят едностранно без съгласие на страните, особено пък, когато по отношение на минимално гарантираната месечна цена предварително е заложена значителна ескалация. Ищцовото дружество е уведомено, че на основание чл. 16 от ЗЗД и чл.298 от ТЗ, че посочените от ищеца ОУ нямат обвързваща за ответника сила, тъй като не са им били предоставени при сключването на договора и същите не са ги подписвали или приемали по какъвто и да било начин. По отношение на последващи изменения на ОУ, се сочи, че същите се явяват в противоречие с действащия Договор, поради което не следва да се прилагат на това основание. С посоченото писмо ответното дружество отказва да приеме отправеното им уведомление за увеличаване на цената за пакет „MaxSport Plus” на основание клауза от ОУ, като считат същото за недействително.

Видно от приложеното по делото писмо от 17.12.2021 година адресирано от ** ООД до „А1 ***“ ЕАД, Относно: Дебитно известие № 1200175579/08.12.2021г. към фактура № 1300017820/15.11.2021г, със същото писмо се оспорват същите. Сочи се в писмото, че дължимата от „Кабел Сат-Запад“ ООД месечна лицензионна цена за м. Октомври 2021г по договора за разпространение на програмите от пакет Max Sport Plus е посочена в издадена фактура N, която е платена с пл. нареждане № 963FTR0213519349/17.12.2021 г., като същата не е сгрешена, съответства на посочената в Договора между тях сума и нищо не налага издаването на дебитно известие за корекция.

Със същото отново е посочено, че ответника не приема и отхвърля направеното едностранно и необосновано увеличение на цената.

От ищцовото дружество е изпратен отговор с изх. № 1385/10.03.2022г. относно писма от 14.09.2021г, 17.12.2021 г. и 17.02.2022 година и във връзка с увеличение на дължима лицензионна цена на основание т. 5.2 от Общи условия към Договор за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, „MAX Sport 3“ и „MAX Sport 4“, предлагани в пакет „** Plus“ („Общи условия“) и със същия информира ответното дружество, че промяната на дължимата по Договора месечна лицензионна цена е извършена правомерно, в съответствие с реда, предвиден Общите условия, които се прилагат към стандартния Договор за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, „** 3“ и „** 4“ („Програмите“). Посочено е в същото, че за целите на сключването и изпълнението на договори за предоставяне на права за разпространение на Програмите Общите условия са публикувани на сайта на ** и са достъпни по всяко време за съответните търговци, които желаят да получат или са получили такива права. Сочи се, че в т.8.4 от Договора изрично било посочено, че с подписване на Договора „лизингополучателят приема изцяло разпоредбите на Общите условия“. С оглед на гореизложеното ищцовото дружество е приканено да заплатите в установените срокове дължимите суми за месечни лицензионни цени по издадените фактури, както и му е указано, че ако в срок до 1 (един) месец от падежа на конкретна месечна лицензионна цена същата не е заплатена, ** има право на основание т. 10.1 от Общите условия да спре достъпа на лицензополучателя до Програмите. При неплащане в срок на 2 (две) последователни месечни лицензионни цени от страна на лицензополучателя или в случай, че в срок до 2 (два) месеца от издаване на конкретна фактура лицензополучателят не е заплатил същата, ** има право да прекрати Договора и да претендира заплащането на дължимите суми по съответния ред. Посочено е, че съгласно т. 4.5 от Договора във връзка с т. 10.8.1 от Общите условия ответникът има възможност да прекрати Договора преди изтичане на уговорения срока след заплащане на оставащите минимални гарантирани месечни лицензионни цени, дължими от датата на прекратяването до датата на изтичане на срока. Посочено е в писмото, че ако в срок до 28.03.2022 г. не бъде заплатено дължимото за предоставените права възнаграждение, ще преустановят достъпа до Програмите и ще имат Възможност да прекратят предсрочно Договора поради неизпълнение с произтичащите от това последици. Сочи се в писмото, че общият размер на дължимите суми към 10.03.2022 г. е 61 956,82 лв. с ДДС, като срокът за плащане на сумата по последната издадена фактура е изтекъл на 28.02.2022 г.

Видно от приложеното по делото писмо от 14.04.2022 година адресирано от ** ООД до

„А1 ***“ ЕАД, Относно: Издаване на фактури със завишени стойности и ред и начин на отразяването им в счетоводството и Дневници по ДДС на получателя „Кабел Сат - Запад“ ООД- ** уведомява ищцовото дружество, че е налице сключен договор между двете дружества, относно право на разпространяване на предаване „MAX Sport“, в който са договорени цени на услугите, като считано от м.10.2021г. ищцовото дружество едностранно е променило цените на услугите и започнало да ги фактурира по завишени цени, поради което категорично се оспорват завишените и неприети от ответника цени на услугите, като се оспорват посочените в писмото фактури.

По делото е представено дебитно известие № 1200175579 от 08.12.2021 година към фактура 1300017820/15.11.2021 година, с основание и предмет на сделката – корекция месечна лицензионна сума месец октомври 2021 година в размер общо на 7351,20 лева с ДДС.

По делото са представени и следните фактури, както следва:

Фактура № 1300018128 от 10.12.2021 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец ноември 2021 година MAX Sport в размер общо на 38 947,87 лв. с ДДС, като е представено и преводно нареждане за кредитен превод с наредител Кабел САТ Запад ООД и получател ** ** ЕАД за сумата от 31515,07 лева с основание за превод – права съгласно договор за месец ноември 2021 година период 01.11.2021 година до 30.11.2021 година;

Фактура № 1300018362 от 10.01.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец декември 2021 година MAX Sport в размер общо на 39 375,46 лв. с ДДС;

Фактура № 1300018625/09.02.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец януари 2022 година MAX Sport в размер общо на 39 658,42 лв. с ДДС;

Фактура № 1300019076/30.03.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец февруари 2022 година MAX Sport в размер общо на 39 947,66 лв. с ДДС;

Фактура № 1300019173/12.04.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец март 2022 година MAX Sport в размер общо на 40 230,62лв. с ДДС;

Фактура № 1300019401/09.05.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец април 2022 година MAX Sport в размер общо на 40 513,58 лв. с ДДС;

Фактура № 1300019679/10.06.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец май 2022 година MAX Sport в размер общо на 40 802,83 лв. с ДДС;

Фактура № *****/04.07.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец юни 2022 година MAX Sport в размер общо на 41 085,79 лв. с ДДС;

Фактура № 1300020253/15.08.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец юли 2022 година MAX Sport в размер общо на 47289,85 лв. с ДДС;

Фактура № 1300020456/05.09.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец август 2022 година MAX Sport в размер общо на 47 620,50 лв. с ДДС;

Фактура № 1300020858/13.10.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец септември 2022 година MAX Sport в размер общо на 47 943,96 лв. с ДДС;

Фактура № 1300021328/25.11.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец октомври 2022 година MAX Sport в размер общо на 48274,61 лв. с ДДС;

Фактура № 1300021669/20.12.2022 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец ноември 2022 година MAX Sport в размер общо на 48598,07 лв. с

ДДС;

Фактура № 1300021943/19.01.2023 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец декември 2022 година MAX Sport в размер общо на 48921,53 лв. с ДДС.

От страна на ответника е представена и прието като доказателство по делото копие на фактура 1300017820/15.11.2021 година с основание и предмет на сделката – право разпространение месец октомври 2021 година MAX Sport в размер общо на 31169,09 лв. с ДДС, като към нея е приложено и преводно нареждане за сумата от 31169,09 лева извършено на 17.12.2021 година.

Видно от представените от страна на ответникът преводни нареждания се установява, че същият е извършвал превод на ищцовото дружество, както следва: на 26.01.2022 година е преведена сумата от 31515,07 лева с основание за превод – права съгласно договор за м. 11 2021 година за период 01.11.2021 година до 30.11.2021 година; на 01.02.2022 година е преведена сумата от 31861,06 лева с основание за превод – права съгласно договор за м. 12 2021 година за период 01.12.2021 година до 31.12.2021 година; на 17.03.2022 година е преведена сумата от 32090,02 лева с основание за превод – права съгласно договор за м. 01 2022 година за период 01.01.2022 година до 31.01.2022 година; на 18.04.2022 година е преведена сумата от 32324,06 лева с основание за превод – права съгласно договор за м. 02 2022 година; на 27.04.2022 година е преведена сумата от 32553,02 лева с основание за превод – права съгласно договор за м. 03 2022 година за период 01.03.2022 година до 31.03.2022 година; на 20.06.2022 година е преведена сумата от 32781,98 лева с основание за превод – права съгласно договор за м. 04 2022 година за период 01.04.2022 година до 30.04.2022 година; на 25.07.2022 година е преведена сумата от 33016,03 лева с основание за превод – 1300019679/10.06.2022г; на 30.08.2022 година е преведена сумата от 33244,99 лева с основание за превод – *****/04.07; на 28.09.2022 година е преведена сумата от 33473,95 лева с основание за превод – 1300020253/15.08; на 26.10.2022 година е преведена сумата от 33708,00 лева с основание за превод – 1300020456/05.09; на 22.11.2022 година е преведена сумата от 33936,96 лева с основание за превод – 1300020858/13.10; на 20.12.2022 година е преведена сумата от 34171,01 лева с основание за превод – 1300031328/25.11; на 11.01.2023 година е преведена сумата от 34399,97 лева с основание за превод – 1300021669/20.12; на 06.02.2023 година е преведена сумата от 34628,93 лева с основание за превод – 1300021943/19.01. права за м. 12 съгласно договор.

От страна на ответника са представени множество писма адресирани до ищцовото дружество, както следва:

Писмо от 17.02.2022 година, с което се отправя покана в едномесечен срок, считано от получаване на настоящето писмо да им бъдат издадени коректни фактури за периода ноември 2021- януари 2022, вкл. за м. декември 2021 г., за който изобщо нямат издадена фактура, чийто стойности да съответстват на сумите за съответните месеци, фиксирани в договора за разпространение на телевизионни програми в пакет „** Pips“, както и да не се допуска за бъдеще да им се издават стрешени фактури или изобщо да не ни се издават такива. В противен случай е указано, че си запазват правото да развалят /прекратят договора, по вина на ищеца, да преустановят плащанията по него, съответно предоставянето на услугата и да претендират вреди, вкл. пропуснати ползи от неидентифициране на постъпления от абонати на услугата до изтичане срока на договора. Писмото е получено на 18.02.2022 година, видно от приложеното известие за доставяне.

С писма от 27.04.2022 година ответникът оспорва Фактура №1300019173/12.04.2022г.

С писмо от 20.06.2022 година ответникът оспорва фактура № 1300019401/09.05.2022 година;

С писмо от 28.09.2022 година ответникът оспорва фактура № 1300020253/15.08.2022 година;

С писмо от 26.10.2022 година ответникът оспорва фактура № 1300020456/05.09.2022 година;

С писмо от 22.11.2022 година ответникът оспорва фактура № 1300020858/13.10.2022 година;

С писмо от 20.12.2022 година ответникът оспорва фактура № 1300021328/25.11.2022 година;

С писмо от 11.01.2023 година ответникът оспорва фактура № 1300021669/20.12.2022 година;

С писмо от 06.02.2023 година ответникът оспорва фактура № 1300021943/19.01.2023 година;

Към писмата са представени и известия за доставяне, от които е видно, че същите са връчени на ** ** ЕАД.

Видно от приложената по делото Покана с изх. № 120/04.11.2020 година от ** ООД адресирана до *** ЕАД е, че със същата е отправена покана до ищцовото дружество в двуседмичен срок от получаване на поканата да започнат преговори за сключване на анекс за намаляване на минималния гарантиран брой абонати по чл. 4.1 и Приложение № 1 от Договора на база реалния брой абонати за спортен пакет, заедно с ескалация за бъдеще, която реално да отразява драстично променените стопански условия, които да приключат в едномесечен срок от получаване на поканата. В случай на мълчалив или изричен отказ да встъпят в предложените преговори си запазват правото да се обърнат директно към съда с искане със съдебно решение да прекратят договора или да измени неговите клаузи и части, определящи заплащаната от тях цена. Писмото е връчено чрез куриерска фирма на 05.11.2020 година.

Видно от приетото по делото писмо с изх. № 4099/13.11.2020 година ищцовото дружество е изпратило до ответника писмо, с която са приели поканата за водене на разговори.

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че ответникът е заплатил сумите по договора, за които е представил към отговора доказателства, както и че ответникът не оспорва изчисление на мораторна лихва, а единствено оспорва дължимостта ѝ.

В хода на делото е допусната и назначена комплексна съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещите лица **, които след запознаване с материалите по делото, извършване на справки в счетоводството на ищцовото и ответното дружество са дали заключение, според което размерът на разходите за придобиване на права за излъчване съдържанието на телевизионните програми ** в пакет ** към 11.12.2019 г. е 15 707 883,63 лева; Размерът на разходите за придобиване на права за излъчване съдържанието на телевизионните програми ** в пакет ** към 09.10.2021 г. е 18 740 698,85 лева, като е посочено, че на 13.07.2021 г. е сключен договор между ** ** за придобиване на права за разпространение на мачове Серия А на обща стойност 1 788 000 евро; на 18.08.2021 г. ** ** е превела сума в размер на 1 788 000 евро. На 17.06.2020 г. е сключен договор между ** ** за придобиване на права за разпространение на мачове и състезания на обща стойност 1 025 000 евро. На 03.06.2021 г. е платена сума - 512 500 евро и на 16.07.2021 г. е платена сума - 512 500 евро. На 14.07.2021 г. е сключен договор между ** ** и ** за придобиване на права за разпространение на мачове от УЕФА Шампионска лига сезон 2021/22, Супер купа 2021 и Младежка лига 2021/22 на обща стойност 4 386 500 евро. На 30.07.2021 г. е платена сума - 877 300 евро, на 02.08.2021 г. е платена сума - 1 315 950 евро и на 29.10.2021 г. е платена сума - 2 193 250 евро.

Според заключението на вещите лица общото увеличение на лицензионната цена за месец октомври и ноември 2021 г. с оглед постигнатите договорени минимални параметри за тези месеци и променената, считано от 09.10.2021 г. цена от 4,24 лв. на 5,24 лв. е 12 320,00 лева без ДДС.

Видно от заключението в периода 2021 - 2022 година в каналите на телевизионните програми MAX Sport 1, MAX Sport 2 в пакет ** са били излъчвани Европейските първенства по волейбол CEV EuroVolley 2021 за мъже и за жени, мачове от UEFA Шампионска лига и

мачове от Liga Serie A. За периода от 01.10.2021 г. до 31.12.2022 г. „Кабел Сат-Запад“ ООД е имала средна бройка абонати за пакет „**“ от 1 412 абоната, като в табличен вид – Таблица № 4 е посочена по години, брой в началото на година, брой включени, изключени и брой в края на годината.

Съдът кредитира заключението на вещите лица като компетентно и обективно.

Така установеното от фактическа страна, сочи на следните правни изводи:

Предявени са обективно и кумулативно съединени иски с правно основание: чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. с чл. 587 ТЗ и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът следва да докаже, че с ответника са страни по посочения договор /което обстоятелство не се оспорва от ответника/, че ищецът е изпълнил задълженията си по него, че е налице изменение цената на договора, да се установи и периода, считано от който ответната страна е изпаднала в забава по изпълнение на насрещното задължение по сключения договор за заплащане в пълен размер на цената, размерът на дължимите суми и периода на дължимост както на главницата, така и на мораторната лихва.

Ответникът следва да докаже възраженията и твърденията си, че се е противопоставил на едностранното изменение в цената, че е заплатил всички дължими по договора суми в пълен размер.

По делото е безспорно установено от представения договор, както и е обявено за ненуждаещо се от доказване, че страните са обвързани с Договор за разпространение на телевизионни програми ** в пакет ** от 11.12.2019г., по силата на който лизингодателят-ищцовото дружество е предоставил на Лицензополучателя при условията, уговорени в този договор (Договор/ът) и съгласно Общите условия към Договора за разпространение на телевизионни програми „** 1“, „** 2“, „** 3“ и "MAX Sport 4", предлагани в пакет „** Plus". (Общите условия) неизключителното право за разпространение за срока, посочен в т. 2, на териториите, посочени в т.3. 1.

От страна на ответното дружество не е оспорен договора в писмения отговор, като това е обявено и за ненуждаещо се от доказване. Предвид изложеното съдът намира, че не следва да се обсъждат възраженията в писмената защита относно това, че договорът е подписан от лице без представителна власт. Само за пълнота съдът намира за нужно да отбележи, че доколкото и двете страни са изпълнявали договора, то ищеца е узнал за така сключената сделка, не се е противопоставил на същата и така по аргумент от чл. 301 от ТЗ е потвърдило действията на подписалите договора лица. Същото се отнася и до изпратените уведомителни писма за едностранна промяна на цената, подписани от **. След като самият ищец се позовава на тях, то същият е потвърдил действията на подписалото ги лице.

Съдът приема за установено по делото и това не е спорно, като се установява и от техническата експертиза, че ищцовото дружество е изпълнявало задълженията си по договора.

Срещу така предоставените с договора права лицензополучателят-ответното дружество се е задължило съобразно чл. 4.1 да заплаща на Лицензодателя Месечна лицензионна цена, включваща Минимално гарантирана месечна лицензионна цена за Минимално гарантиран брой абонати и сума за действителен брой абонати, надвишаващи Минимално гарантирания брой абонати. Размерът на Минимално гарантирана месечна лицензионна цена е посочен в Приложение № 1, представляващо неразделна част от настоящия Договор. Видно от Приложение № 1 месечна лицензионна цена и минимален брой гарантирани абонати, е, че в същото за 2020 година, 2021 година и 2022 година по месеци е посочена цената за един абонат, а именно 4,24 лева, минимален брой гарантирани абонати по месеци и минимално гарантираната месечна лицензионна цена отново по месеци. В същото приложение е отразено, че за избягване на съмнение за абонати, надвишаващи посочения минимален брой се дължи Доплащане на възнаграждение в размер на съответната цена на абонат на месец спрямо съответния месец и година съгласно това Приложение № 1, като това Приложение е подписано от лизингодателя и лизингополучателя.

Установи се и е обявено за ненуждаещо се от доказване, че ответното дружество е

заплащало на ищеца дължимите суми съобразно именно договореното в договора и Приложение 1.

Основният спорен въпрос по делото е дали е едностранно изменение на месечната цена на абонат от страна на лицензодателя и в тази връзка дали ответното дружество дължи увеличената цена.

Ищецът се позовава в исковата си молба на разпоредбата на чл. 5.2 от ОУ, като поддържа, че има право едностранно да променя месечната цена съобразно посочената разпоредба и че промяната на таксата е в резултат на съществена промяна на ключови параметри, които влияят върху цената на съдържанието, включено в програмите.

На първо място ответникът е възразил, че Общите условия не го обвързват, тъй като не са подписани от него и не са му връчвани.

Съдът намира това възражение за неоснователно. В клаузата на чл. 8.4 от Договора ответникът в качеството си на лицензополучател изрично е направил изявление, че с подписването на настоящия договор приема изцяло разпоредбите на Общите условия, които са неразделна част от Договора. С разпоредбата на чл. 298, ал. 1, т. 1 от ТЗ е предвидено, че търговецът може да установи отнапред общи условия за сключването от него сделки и те стават задължителни за другата страна, когато тя заяви писмено, че ги приема. След като в самия договор ответника е заявил, че приема ОУ съдът намира, че на основание чл. 298, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ТЗ следва да се счита за обвързан от тези ОУ. Обстоятелството дали ОУ са били предадени на ответника е ирелевантно. Доколкото за сключване на договор за предоставяне на неизключително право за разпространение на телевизионни програми не е предвидено в закона изискване за писмена форма – чл. 91 от ЗАПСП, съдът приема, че за обвързване на ответника от ОУ не е необходимо те да са му били предадени на основание чл. 298, ал. 2 от ТЗ.

Независимо от посоченото обаче съдът намира, че ищецът не може едностранно, без съгласие на ответника да измени месечната лицензионна такса, в частност твърдяната в исковата молба месечна цена на абонат, дори и на базата на приложимите ОУ.

На първо място в договора, подписан от двете страни са налице фиксирани и уговорени месечни лицензионни цени на услугата, като в нито една от разпоредбите, касаеща цената на услугата не е предвидено, че същата може да бъде изменяна при условия, посочени в ОУ. Месечната лицензионна цена е посочена в Приложение № 1 към индивидуалния договор, което се подписва и от двете страни. В този смисъл няма как да настъпи едностранна промяна на месечната лицензионна цена, без да бъде постигнато съгласие между страните по конкретния договор, доколкото цената е съществен елемент на договора. В тази връзка в договора липсва непълнота по отношение цената му, поради което не следва да се прилагат общите условия, а при противоречие между последните и договора следва да се прилагат разпоредбите на договора. Предвид изложеното съдът намира, че в случая ищецът не може едностранно да променя цената.

На следващо място дори и да се приеме, че са приложими Общите условия в случая съдът намира, че ищецът не е имал основание да начислява суми за разпространение по новите цени, за които да издава едностранно фактури.

Действително в чл. 5.2 от ОУ е посочено, че месечната лицензионна цена, заплащана от Лизингополучателя на Лизингодателя е определена като цена на едро и е определена съгласно посоченото в Договора /“Цена на едро“/. Лизингодателя запазва правото си да променя Цената на едро с едностранно едномесечно писмено предизвестие, отправено до Лизингополучателя, при добавяне на нови канали, промяна на съществуващите канали в рамките на пакета **, при съществена промяна на ключови параметри, които влияят върху цената на съдържанието, включено в Програмите, при съществени технически промени при осигуряване на Услугата. **В същото време обаче ищецът удобно пропуска и следващото условие в разпоредбата, а именно, че Лицензодателят има право да променя Минимално гарантираната месечна лицензионна цена /Месечната лицензионна цена при постигане на съгласие с Лизингополучателя за това или в случай, че има признато от**

индустрията проучване относно пазарния дял и броя абонати на Лицензополучателя, или проведен одит по т. 6.3.

В случая ищцовото дружество е изпратило уведомление до ответника за увеличението на месечната цена за абонат, но от всички представени и приети по делото писма се установява, че с тях ответникът е изразил несъгласие с едностранното променяне на съществените условия от договора - като цена.

От същите става ясно, че ответното дружество недвусмислено е заявило, че не приема едностранната промяна на съществените условия на договора и новите цени, предложени от ищеца.

Тъй като не се установява да е налице съгласие на ответника с едностранното изменение на цените по договора, съдът намира, че ищецът, не е имал основание да начисляват суми за разпространение по новите цени, за които да издават едностранно фактури.

Предвид изложеното съдът намира, че цените по договора не са изменяни, ответникът е заплатил дължимите суми по договора, поради което предявеният иск за заплащане на сумата от 14 784, 00 лв.- включваща стойността на ДИ 1200175579 от 08.12.2021 към фактура 1300017820 в размер на 7 351,20 и остатък за плащане по фактура 1300018128 от 10.12.2021г. в размер на 7432,80 лв., частично от 187 485.83 лв.- представляваща остатък от лицензионна цена за предоставено неизключително право на разпространение на програми за периода октомври 2021 - януари 2023 по Договор за разпространение на телевизионни програми ** в пакет ** от 11.12.2019г, ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане за задължението е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

С оглед неоснователността на иска за главница, неоснователен се явява и предявения акцесорен иск за заплащане на сумата от 1932,63 лв.- мораторна лихва върху главницата от 14 784 лв. за периода 09.12.2021-23.03.2023 година.

По разноските.

С оглед изхода на делото право на разноски има единствено ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК. Видно от данните по делото същият е сторил разноски в размер на 12 150, 00 лв. за адвокатско възнаграждение и 70, 00 лв. за възнаграждение за вещо лице. От страна на ищеца е сторено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съгласно ТР № 6/2013 г. на ОСГТК на ВКС, за да бъде направена преценката за прекомерност в хипотезата на чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът следва да направи преценка за действително свършената работа от адвоката и фактическата и правна сложност на делото. Предмет на настоящото производство е иск за сумата в размер на 14 784, 00 лв. / частично от 187 485.83 лв./ и иск за сумата от - 1932,63 лв.- мораторна лихва върху главницата от 14 784 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК цената на иска по искове за парични вземания е търсената сума, която е материалния интерес на предявения иск, определящ: предметните предели, по които се формира силата на пресъдено нещо; подсъдността на поставения за разглеждане спор и реда за обжалване на постановените по него съдебни актове. В този смисъл са и разясненията дадени в мотивите на т. 1 на ТР № 3/22.04.2019 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС и т. 1 на ТР № 1/17.07.2001 г. по тълк. д. № 1/2001 г. на ОСГК на ВКС. В същите е прието, че предмет на делото е спорното материално право, въведено с основаниято и петитума на иска, а по частичните искове само частта от вземането заявена с исковата молба. С оглед на посоченото, при произнасяне по наведеното в производството възражение за прекомерност на договореното и заплатено адвокатско възнаграждение, неговият минимален размер следва да бъде определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. и съобразно размера на главницата и мораторната лихва минималното възнаграждение е в размер на 1904, 50 лв. Разпоредбата на чл. 2, ал. 7 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е приложима във вътрешните отношения между представител и представляван, но определеното по този ред адвокатско възнаграждение не следва да се възлага в тежест на насрещната страна в производството. В тази връзка и като взе предвид фактическата и

правна сложност на предявените искове, както и за действително свършената от адвоката работа, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно и следва да бъде намалено до размера от 1905, 00 лв.

Предвид изложеното ищцовото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответното сумата от 1975, 00 лв., представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение и възнаграждение на вещо лице.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ предявените от *** ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. **, 1309, район ** представлявано от ** В. ** Главен изпълнителен директор и ** Изпълнителен директор, чрез адвокат Л. Р., със съдебен адрес гр. **, 1000, ул. ** срещу **, ООД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр. ** представлявано от **- управители заедно и поотделно искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. с чл. 587 ТЗ и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, с които се иска осъждане на ответника **, ООД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр. ** представлявано от **- управители заедно и поотделно ДА ЗАПЛАТИ на *** ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. **, 1309, район ** представлявано от ** В. ** Главен изпълнителен директор и ** Изпълнителен директор, чрез адвокат Л. Р., със съдебен адрес гр. **, 1000, ул. ** следните суми: сумата от 14 784, 00 лв. /четиринадесет хиляди седемстотин осемдесет и четири лева/- включваща стойността на ДИ 1200175579 от 08.12.2021 към фактура 1300017820 в размер на 7 351,20 и остатък за плащане по фактура 1300018128 от 10.12.2021г. в размер на 7432,80 лв., частично от 187 485.83 лв.- представляваща остатък от лицензионна цена за предоставено неизключително право на разпространение на програми за периода октомври 2021 - януари 2023 по Договор за разпространение на телевизионни програми ** в пакет ** от 11.12.2019г, ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба-24.03.2023г. до окончателното изплащане за задължението; сумата от 1932,63 лв. /хиляда деветстотин тридесет и два лева и шестдесет и три стотинки/- мораторна лихва върху главницата от 14 784 лв. за периода 09.12.2021-23.03.2023 година.

ОСЪЖДА *** ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. **, 1309, район ** представлявано от ** В. ** Главен изпълнителен директор и ** Изпълнителен директор, чрез адвокат Л. Р., със съдебен адрес гр. **, 1000, ул. ** ДА ЗАПЛАТИ НА **, ООД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр. ** представлявано от **- управители сумата от 1975, 00 лв. /хиляда деветстотин седемдесет и пет лева/, представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение и възнаграждение на вещо лице

На основание чл.259, ал.1 от ГПК, Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд- гр. **, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – **: _____